

Parlament České republiky

Poslanecká sněmovna

7. volební období

**Vyšetřovací komise Poslanecké sněmovny k prověření způsobu vyšetřování kauzy
Opencard**

**Závěrečná zpráva
vyšetřovací komise Poslanecké sněmovny
k prověření způsobu vyšetřování kauzy Opencard**

Obsah

1) Úvod

2) Popis činnosti komise

3) Poznatky, zjištění a fakta

4) Návrhy a doporučení

5) Závěr

Příloha: Trestní oznámení RNDr. Jany Ryšlinkové – 11 listů

Úvod

Usnesením Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky č. 182 ze dne 20. března 2014 byla podle článku 30 Ústavy České republiky a podle § 48 zákona č. 90/1995 Sb., o jednacím řádu Poslanecké sněmovny, zřízena vyšetřovací komise Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky (dále PVK = „parlamentní vyšetřovací komise“), a to za účelem prověření způsobu vyšetřování kauzy „Opencard“. Samotnému rozhodnutí o zřízení PVK Opencard předcházelo jednání výboru pro bezpečnost PSP ČR, kdy na tomto výboru vystoupil Ing. Jiří Chytil, který požádal poslance (členy výboru) o pomoc a dále vyjádřil podezření ze špatného, neodborného a zmanipulovaného vyšetřování souvisejícího s tzv. Kartou Pražana, později Opencard, a to v celém jejím rozsahu, tedy od počátku samotné myšlenky do předmětné realizace myšlenky a jejího uvedení do praxe.

Na základě nominací jednotlivých politických stran zastoupených v PSP ČR a poté následným hlasováním PSP ČR bylo schváleno personální složení PVK Opencard, a to: Ing. Bronislav Schwarz – předseda, PhDr. Daniel Korte – místopředseda, Mgr. Radek Vondráček, Bc. František Adámek, PhDr. Ivan Gabal, Martin Novotný (po odstoupení nahrazen Mgr. Markem Bendou), JUDr. PhDr. Zdeněk Ondráček, MUDr. Jiří Štětina a JUDr. Jan Chvojka (odstoupil po nezvolení předsedou komise, na kterého kandidoval).

Jako odborní poradci působili v komisi příslušníci Policie České republiky, plk. Mgr. Vladimír Zavřel a pplk. Mgr. et Mgr. Hana Pecánková, a to na základě jejich odborné způsobilosti a předchozího souhlasu policejního prezidenta PČR plk. JUDr. Tomáše Tuhého.

Popis činnosti komise

Parlamentní vyšetřovací komise pracovala z velké části pravidelně každý týden, tajemnicí komise byla Ing. Galina Veselá, pracovnice Kanceláře PSP ČR. Přidělené prostory pro vyšetřovací komisi vedoucím Kanceláře PSP ČR Ing. Petrem Kynštetrem, CSc., byly zcela dostačující, takticky a technicky vyhovovaly účelu, ke kterému byly určeny.

Komise se pravidelně, až na několik plánovaných výjimek, scházela k jednání, kdy hlavním úkolem komise bylo plánování výsledků, následné samotné provádění výsledků, plánování činnosti komise, stanovení odborných postupů v činnosti komise a postup při zajišťování listinných důkazů týkajících se vyšetřované kauzy.

Na jednom z prvních jednání vyšetřovací komise byl jasně schválen postup a linie způsobu vyšetřování kauzy Opencard, kdy právě jedním z vodítek v tomto postupu bylo samotné trestní oznámení oznamovatelky.

Bylo zajištěno několik desítek listinných důkazů souvisejících s kauzou Opencard, např. auditní zprávy, zápisy z Rady Magistrátu hlavního města Prahy (dále jen MHMP), záznamy z prověřování GIBS apod.

Stěžejním úkolem a bodem plánu vyšetřování PVK Opencard však byly samotné výsledky osob, které v předmětné kauze vystupovaly jako úřední osoby, či o kauze něco věděly a kauzu vyšetřovaly. Samotné výsledky byly vedeny velmi podrobně, celkem jich bylo provedeno sedmnáct. Jednalo se o úředníky, policisty a politiky, a to na různých řídicích funkcích a v různých postaveních ve firmách, úřadech a institucích.

Poznatky, zjištění a fakta

Na počátku této části hodnotící zprávy je velice důležité a z odborného hlediska potřebné zdůraznit, že parlamentní vyšetřovací komise není orgánem činným v trestním řízení. Nedostatky, rozpory, chyby či přehmaty zjištěné vyšetřovací komisí musí následně posoudit jiné orgány, než je parlamentní vyšetřovací komise.

Po celkovém vyhodnocení zajištěných důkazů, po vyhodnocení provedených výsledků, vyhodnocení záznamů o prověření spisů vedených u GIBS, vyhodnocení auditních zpráv a vyhodnocení samotného trestního oznámení oznamovatelky RNDr. Jany Ryšlinkové, CSc., PVK dospěla k názoru, že orgány činné v trestním řízení v rámci svého odborného a profesního nasazení ve vyšetřování předmětné kauzy pochybily.

1. Vyšetřování kauzy se poměrně rychle odklonilo od trestního oznámení zastupitelky RNDr. Jany Ryšlinkové, a to především v klíčovém bodu III samotného trestního oznámení. Chybí samotné zkoumání, vyšetřování, zda nebyl celý záměr navržen, konstruován a schválen skupinou osob ve vedení MHMP, respektive v Radě, s intencí podvodu a neoprávněného zisku.

2. Státní zástupkyně, policie, respektive orgány činné v trestním řízení nepostupovaly důsledně podle § 2 odst. 5 a odst. 6 trestního řádu. Konkrétně nezjistily skutečný skutkový stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a v rozsahu, který je nezbytný pro rozhodnutí ve věci, a zjevně též nehodnotily důkazy po pečlivém uvážení všech okolností případu jednotlivě i v jejich souhrnu. Nebyla pochopena souslednost jednání jednotlivých aktérů, nebyla vzata v potaz logika a smysl jejich postupu, což vedlo k nesprávnému právnímu posouzení věci a v důsledku toho též k jejímu rozdělení na více částí, ačkoli takový postup nebyl důvodný.

3. Rozparcelování celé věci umožnilo nejen odlišnou kvalifikaci případu, ale zejména došlo k rozmělnění integrovaného a koordinovaného vyšetřování a k následnému

postupnému odkládání dílčích skutků. V neposlední řadě pak rozparcelování eliminovalo celkovou možnou trestní odpovědnost za přípravu a realizaci záměru jako komplexního finančního podvodu organizované a koordinované skupiny osob, například na úrovni samosprávných orgánů HMP. V hledáčku prověřování a vyšetřování případu tím zůstali pouze aktéři základní úrovně. Na subjektivní stránku trestného činu (úmysl), lze přitom usuzovat právě z provázanosti kroků jednotlivých aktérů a všech okolností daného případu, které svědčí a potvrzují záměr vyvést z poškozených subjektů finanční prostředky a obohatit se tak na jejich úkor. Neprofesionálním přístupem státního zástupce v rámci vypracování záznamu o zahájení úkonů trestního řízení, samotným upravováním záznamu o zahájení úkonů trestního řízení, prodlužováním doby jeho vyhotovení, úpravou právní kvalifikace, která v rámci platných zákonů stanovuje nejen věcnou a místní příslušnost dozoru státního zástupce, ale i dává policejnímu orgánu možnost využít všech prostředků v rámci prověřování a vyšetřování, vzniká pochybnost, proč se tak dělo a jaký byl a je skutečný důvod tohoto jednání.

4. V případě pokračování vyšetřování projektu Opencard po roce 2010 a rozhodnutí Rady HMP o dalším přidělení kontraktu firmě Haguess ve volebním období 2010-2014, policie a tatáž státní zástupkyně nepříkročily k postihu úředníků, kteří připravovali podklady pro rozhodnutí Rady HMP, ale přímo Rady samotné, konkrétně k postihu hlasujících přítomných členů Rady HMP. V tomto případě tedy primární trestně právní odpovědnost míří na politickou odpovědnost zastupitelů, kdežto v rámci prověřování a vyšetřování trestního oznámení RNDr. Jany Ryšlinkové byli ponecháni úplně mimo.

5. V nerespektování logiky trestního oznámení zastupitelky Ryšlinkové z roku 2009 a v následném neprofesionálním rozdělení případu na dílčí skutky, trestné činy odlišné oproti trestnímu oznámení, ale i ve srovnání přístupu při pozdějším trestním stíhání, shledáváme u téže státní zástupkyně a téhož státního zastupitelství podstatný rozdíl v hodnocení, vyšetřování a kategorii obviněných z hlediska administrativní respektive samosprávné odpovědnosti. Záměrné opuštění logiky trestního oznámení a následné rozdělování jednoho trestního skutku na dílčí a méně závažná obvinění i zřetelnou nekonzistenci v postupu státního zastupitelství a téže státní zástupkyně ve vyšetřování i v trestně právní kvalifikaci téhož projektu v různých obdobích shledáváme jako vážný problém předvídatelnosti výkonu práva a rovnosti před zákonem. Souhrnně vzato v tomto bodu považujeme za chybné nerespektování logiky a důkazů trestního oznámení, nerespektování příslušné judikatury, rozdělení skutku na dílčí a následné překvalifikování trestných činů a rozdílnou právní kvalifikaci prakticky velmi podobného rozhodnutí Rady MHMP v případě Opencard v různých časových bodech.

6. Nesoulad mezi postupem policie a státního zastupitelství, kterému bylo trestní oznámení přímo adresováno, a samotným trestním oznámením je patrný i z faktu,

že trestní oznámení upozornilo, že může jít o trestnou činnost organizované skupiny osob. Oznamovatelka požadovala na státním zastupitelství informaci o postupu do jednoho měsíce od podání předmětného trestního oznámení. Takovou informaci ani informaci o nerespektování jejího trestního oznámení ve stěžejní ose oznamovaného podezření na trestnou činnost oznamovatelka nikdy neobdržela. Vlastní trestní oznámení, respektive jeho prověřování, bylo zahájeno a zrušeno státní zástupkyní z nejasných důvodů a obnoveno až se značným zpožděním, a to (dle výpovědi vyslýchaných policistů) až po přímé intervenci městské státní zástupkyně JUDr. Jany Hercegové, nadřízené dozorcující státní zástupkyně JUDr. Dagmar Máchové. Přitom urgentnost, charakter podezření ze spáchání závažné organizované trestné činnosti i požadavek informovanosti byly zřetelně artikulovány v závěru trestního oznámení zastupitelky RNDr. Jany Ryšlinkové. Prodlevy a průtahy v zahájení prověřování, k nimž došlo navzdory snadno dostupným důkazům, rozpory mezi státním zastupitelstvím a policisty nebyly nikdy uspokojivě vysvětleny a nesou jasně patrné stopy nedbalosti, anebo dokonce záměru, třebaže mohly ovlivnit úspěšnost a rychlost vyšetřování.

7. Samostatnou pozornost a důkladné přezkoumání státního zastupitelství vyžaduje odhad finančního objemu vyšetřovaného případu, který sám o sobě ovlivňuje podstatné okolnosti a kompetentní přiřazení dozoru v celém případě, tedy věcnou a místní příslušnost. JUDr. Dagmar Máchová oslovila v návaznosti na svou výpověď před PVK Opencard tuto komisi dodatečně písemně s tím, že „... byla dotazována na některé skutečnosti, které nemohla náležitě vysvětlit, neboť ... neměla s sebou doklady a listinné materiály z trestního spisu ...“ Proto dodatečně doplnila, respektive „... uvedla na pravou míru zejména účetní údaje, které v této komisi uváděli někteří poslanci a které ...“ státní zástupkyně považuje „... za nepřesné.“ Doplnění se týká odlišných údajů o nákladech na projekt Opencard, který podle JUDr. Dagmar Máchové ve sledovaném období vyčerpal částku 533.447.402 Kč, a nikoli podstatně vyšší částky, které před komisí uváděli jiní svědci a na které byla státní zástupkyně členy komise dotazována. Podle poznatků vyšetřovací komise je ovšem reálný objem vynaložených prostředků násobně vyšší a zahrnuje přinejmenším například výdaje Dopravního podniku hlavního města Prahy, který v době forenzního auditu firmou Nexia odmítl předat auditorům účetní doklady, třebaže byly zjištěny neevidované vysoké pohledávky firmy Haguess právě vůči DPP. Již trestní oznámení zastupitelky RNDr. Jany Ryšlinkové adresované přímo státnímu zastupitelství na některé závažné skutečnosti poukazuje jako na samostatný trestný čin.

8. Postup, kterým dospěla policie a státní zástupkyně k výši vyčerpané částky v projektu Opencard, sám vyžaduje důkladné prověření, protože je v rozporu se zjištěním auditorů i s údaji uváděnými samotným MHMP na podkladě účetních dokladů. Je rovněž v rozporu s podklady, které měla k dispozici vyšetřovací komise. A otázkou je nejen rozdíl ve finančních objemech, ale rovněž ve způsobu a důvodech, které vedly policii a státní zastupitelství k odlišným výsledkům. Lze vyslovit

hypotézu, že policie ani státní zástupkyně nezahrnuly například náklady DPP a nezabývaly se zřejmě ani zjištěnými milionovými nesrovnalostmi v účetnictví.

Ani tato podezření formulovaná trestním oznámením zřejmě nebyla zevrubně prověřena na podkladě posouzení všech dostupných důkazů, a potenciálně tudíž ani stíhána. To je opět důsledkem nerespektování formulace a indicií zahrnutých v trestním oznámení RNDr. Jany Ryšlinkové.

9. Již po výsledku dozorující státní zástupkyně před vyšetřovací komisí se komise obrátila na nejvyššího státního zástupce s vyjádřením pochybností o kompetenci JUDr. Dagmar Máchové a o jejím postupu v případě šetření trestního podání RNDr. Jany Ryšlinkové. Vyšetřovací komise tak učinila zejména v návaznosti na neuspokojivé vysvětlení motivů rozdělení podezření plánovaného podvodu organizovaného skupinou osob, který oznámila zastupitelka RNDr. Jana Ryšlinková, a rovněž v souvislosti se zjevným rozporem mezi dokumentovanými náklady na projekt Opencard a částkou, se kterou pracovala policie a státní zástupkyně, včetně rozsahu možných finančních podvodů a trestných činů. V logice norem regulujících vnitřní vztahy v hierarchii státního zastupitelství byla nakonec odpověď na podání vyšetřovací komise zpracována její bezprostřední nadřízenou. JUDr. Jana Hercegová měla práci JUDr. Dagmar Máchové kontrolovat po celé období vyšetřování (2009-2014). JUDr. Jana Hercegová ostatně – podle výpovědi policistů – rovněž aktivně a přímo ingerovala do jejich vyšetřování a usměrňovala je. Dále nepřímou argumentací o množství a datech provedených kontrol, ale bez věcných argumentů zpochybnila dotazy vyšetřovací komise a shledala postup své podřízené bez vady. Nicméně již z výše uvedených argumentů lze konstatovat, že postup dozorující státní zástupkyně bez vady pravděpodobně opravdu nebyl. A fakt, že právě ona byla v hierarchii státního zastupitelství pověřena tím, aby odpověděla na dotazy PVK vznesené vůči postupu JUDr. Dagmar Máchové, budí jisté pochybnosti o nastavení vnitřní kontroly, respektive o ochotě státního zastupitelství, zabývat se podněty a zjištěními vyšetřovací komise. Pozice a odpovědnost JUDr. Jany Hercegové vylučovala, aby ve své odpovědi k práci své podřízené zaujala jiné než kladné a pochybnosti odmítající stanovisko, což mohlo státního zastupitelství logicky anticipovat.

10. Lze tedy důvodně pochybovat, zda je stávající nastavení vnitřního systému kontrol a prověřování v hierarchii policie a státních zastupitelství – přinejmenším u takto závažných a finančně objemných případů – imunní vůči riziku libovolně motivované tolerance vůči nekvalitní práci policie a dozorující zástupkyně ze strany jejich nadřízených, zda tímto způsobem nemůže vzniknout vazba přílišné tolerance a libovůle v postupu státního zastupitelství bez toho, že by byla předmětem zájmu vyšších stupňů státního zastupitelství, a zda je vůbec správné, aby dozorující státní zástupkyně i její nadřízená spolupracovaly v těchto pozicích a na závažných kauzách několik let bez rizika ztráty výkonu, motivace, objektivního dozoru a kritické kontroly, v atmosféře poněkud nemístné vzájemné solidarity a shovívavosti k nedůslednostem a chybám.

11. Naznačené problematické rysy postupu ve vyšetřování byly podle našeho názoru snadno identifikovatelné již v počátcích prověřování a vyšetřování, a to tím spíše, že byly předmětem dosti fundamentálních a opakovaných sporů uvnitř týmu policistů specializovaného útvaru policie, s následným odchodem těch, kteří prosazovali a navrhovali vyšetřování věci jako organizovaného podvodu, a nikoliv roztříštěného shluku náhodných a neprovázaných trestných činů. Máme za to, že dozor ani kontrola nebyly dostatečné a umožnily odvedení vyšetřování mimo hlavní linii trestního oznámení, pokud dokonce obě spolupracující a do případu ingerující státní zástupkyně rozdělení celé věci do ad hoc případů prvnímu týmu vyšetřovatelů policie nevnutily vědomě.

12. Mnohaletá stabilita v osobě dozorující státní zástupkyně i její nadřízené se mohla projevit v rozpadu hlavní linie vyšetřování trestního oznámení do dílčích a méně závažných a vzájemně neprovázaných trestných skutků druhořadých spolupachatelů, zatímco hlavní původci možného podvodného plánu zůstali mimo pozornost vyšetřovatelů a státních zástupkyň. Na tuto okolnost veřejně upozornil soud na konci projednávání případu skupiny pracovníků Odboru informatiky MHMP. PVK rovněž dospěla k celé řadě závažných zjištění týkajících se průběhu, řízení a financování projektu Opencard a rozhodování o něm, a to jak na úrovni MHMP, tak na úrovni samosprávy, které zřejmě nebyly vyšetřováním ani dozorující státní zástupkyní reflektovány a odpovědně zváženy ve své provázanosti a souslednosti.

13. Policejní orgány nepracovaly profesionálně, řádně nepracovaly s osobou z prostředí, která se rozhodla s policií spolupracovat, policie řádně odborně a profesně nevyužila svých zákonem daných možností v rámci profesního postavení (schůzky v advokátní kanceláři, schůzky s plk. Václavem Němcem a kpt. Dušanem Lávičkou).

14. Policie osobě z prostředí, která se zřetelně a sama, dobrovolně rozhodla spolupracovat v rámci odhalení podvodného a korupčního jednání, neposkytla přesné a jasné předchozí poučení o jejím procesním postavení (obviněný, spolupracující obviněný, utajený svědek apod.).

15. Z provedeného vyšetřování komise lze jasně poukázat, že taktická a odborná příprava k provedení prohlídky nebytových prostor mohla být znehodnocena vzhledem k možnosti zajištění důkazů, a to zpožděním, kterému předcházely neodůvodněné zásahy nadřízených jednotlivých stupňů velení specializovaného útvaru PČR (příprava vyšetřovatele, konzultace se státní zástupkyní, následné opravy termínů nadřízených). Na základě výslechu svědků existuje důvodné podezření, že termín odložené prohlídky nebytových prostor byl předem znám vedení MHMP. Ze spisového materiálu a samotných výslechů není zjevné, jak byla policejním orgánem vyhodnocena data z počítačů zajištěných při prohlídce nebytových prostor

na MHMP a dále jak byla zajištěná data využita v trestním řízení.

16. Policie řádně nepracovala s jednotlivými možnými verzemi vyšetřování, nevyužila všech profesionálních možností a znalostí svých příslušníků, které by právě vedly k možnému objasnění celého případu jako celku, k vyjasnění jednání jednotlivých podezřelých a k samotnému profesionálnímu směru v samotném vyšetřování (samotné zjištění a analýza kontaktů včetně jejich osobních, profesních a rodinných vazeb). Zde je nutné podotknout, že případ byl vyšetřován na specializovaném útvaru policie, který by právě měl spojovat možné protiprávní jednání pachatelů v celek a tím rozkrýt organizátora, měl by liniovat, šetřit a dokonce metodicky vést jiné útvary při vyšetřování obdobných složitých kauz.

17. Přestože šlo – a stále jde – o rozsáhlou kauzu se závažným dopadem na ekonomiku, policie nepracovala efektivně při vyhodnocování důkazů, chybělo využití všech odborných znalostí a profesionální využití techniky a zkušeností špičkových pracovníků policie, které PČR má.

18. Ze strany státního zastupitelství je také velice zajímavá skutečnost, že osoba z prostředí, která spolupracovala s policií, obstarávala důkazy a označila kritická místa případu, byla samotným žalobcem u soudu označena jako osoba, která nespolupracovala s orgány činnými v trestním řízení. Dále ze zajištěných důkazů PVK taktéž vyplývá, že pravděpodobně do případu zasahovali dva státní zástupci, což mohlo policejnímu orgánu vnést do případu zmatek.

19. Další důkazy, jež PVK zajistila, pravděpodobně ukazují na nestandardní práci úředníků MHMP. Zda se jedná o neobdobnost, nedbalost či dokonce úmysl, to měly již v minulosti posoudit orgány činné v trestním řízení. Dále pak je nutné posoudit, do jaké míry, kdy a za jakým účelem úředník rozhodoval, či konal, a zda jej někdo ovlivňoval, či nikoli.

20. Dále je třeba poukázat na „zajímavé“ a tehdy platné interní akty řízení fungující na specializovaném útvaru policie, které brzdí aktivitu policejního orgánu a dávají plnou kontrolu nadřízeným k možnému ovlivnění případu. Opatřené důkazy vyšetřovací komisí taktéž ukazují na špatnou personální práci u specializovaného útvaru policie.

21. Je také nutné jasně označit, že i GIBS pravděpodobně nepracovala s vysokým odborným nasazením, neboť již byly prověřeny některé kroky policejních orgánů v předmětné kauze Opencard, avšak bez jasných výsledků, přestože v době prověřování samotnými pracovníky GIBS již existovaly důkazy, které by opravňovaly postupovat v případě jinak a pravděpodobně razantněji a ve smyslu zákona.

Návrhy a doporučení

1. Pokud jde o samotné trestní oznámení RNDr. Jany Ryšlinkové, které obsahuje popis celé řady jednání, jež svědčí o podezření ze spáchání trestných činů, tak je otázkou, zda se orgány činné v trestním řízení všemi těmito jednáními důsledně zabývaly a zda rozhodly o způsobu jejich vyřízení (např. zahájení trestního stíhání, odložení šetřené věci, apod.). Podle poznatků vyšetřovací komise nebylo trestní oznámení RNDr. Jany Ryšlinkové posouzeno profesionálně a odborně, policejní orgán se vůbec nezabýval smyslem trestního oznámení, jeho obsahem a uvedeným popsáním podezření a jevy, zejména ve výše naznačeném podezření na organizované trestné činy skupiny osob. Komise proto navrhuje obnovení šetření těchto jednání a podezření v plném rozsahu a podle podání RNDr. Jany Ryšlinkové, neboť se jedná o vysoce společensky nebezpečné jednání.
2. Naznačené závažné problémy v činnosti dozorující zástupkyně i odpověď její nadřízené JUDr. Jany Hercegové vyšetřovací komisi PSP ČR na vyjádřené pochybnosti o činnosti JUDr. Dagmar Máchové v průběhu celého vyšetřování naznačují, že situace vyžaduje jasnou formulaci žádosti o výkon důkladného vnitřního dohledu ze strany vedoucí státní zástupkyně MSZ v Praze, respektive žádost o přezkoumání postupu dozorové státní zástupkyně s přihlédnutím ke skutečnostem zjištěným vyšetřovací komisí PSP ČR. Zdůrazňujeme však, že by realizace vnitřního dohledu měla být provedena jinak a jinými aktéry, než tomu bylo v průběhu celého vyšetřování od roku 2009, nebo v případě odpovědi JUDr. Jany Hercegové na dotazy PVK ohledně činnosti JUDr. Dagmar Máchové. Neboť jak PVK, tak soud ve věci obžalovaný Seyček a spol. shodně upozorňují, že vyšetřování a obvinění vznesené JUDr. Dagmar Máchovou zřejmě neodhalilo a nepostihlo skutečné původce a viníky projektu Opencard jakožto potenciálně připravovaného a organizovaného podvodu skupiny osob uvnitř právnické osoby. A je třeba se zamyslet i nad tím, zda obvinění Rady MHMP po roce 2010, kde vznesené obvinění zpracovala rovněž JUDr. Dagmar Máchová, není přímým důsledkem toho, že se nepodařilo vyšetřit původce podvodného jednání před rokem 2010, jehož důsledkem je, že MHMP neměl po roce 2010 ve vlastnictví, a tudíž ani pod kontrolou, autorská práva a licence k projektu Opencard a že Rada MHMP byla při rozhodování o pokračování projektu Opencard, na kterém stojí celé předplatné hromadné dopravy v hlavním městě Praze, prakticky rukojmím firem spojených nebo následnických po firmě Haguess. Jinými slovy, zda obvinění vznesené proti Radě MHMP po roce 2010 vlastně není důsledkem chybného směru vyšetřování případu před rokem 2010, a to ve výše popsáném nerespektování trestního oznámení RNDr. Jany Ryšlinkové. A dodejme, že při výslechu

bývalého ředitele odboru informatiky ing. Václava Krause bylo komisi jasně sděleno, že předplatné formou karty Opencard bylo realizováno záměrným zrušením všech dalších forem dlouhodobého předplatného tak, aby Pražané neměli jinou alternativu a kartu Opencard kupovat a používat museli. Praha se tudíž do závislosti na firmě Haguess dostala vlastním rozhodnutím, rozhodnutím politické reprezentace z období před rokem 2010. A je otázkou, zda tuto odpovědnost žaloba radních po roce 2010, formulovaná JUDr. Dagmar Máchovou, vůbec řeší. Takovýchto příkladů kauzálního zřetězení nevyšetřené a zřejmě trestné činnosti před rokem 2010 s přesahem do období po tomto roce by bylo možné nalézt více, a to zřejmě v přímé či nepřímé souvislosti s činností státní zástupkyně JUDr. Dagmar Máchové. Konstatujeme, že je na příslušných kontrolních mechanismech v systému státního zastupitelství, aby se tím zabývaly. Zřetězení trestné činnosti v důsledku nedostatečného vyšetření a potrestání počátečních a iniciačních skutků proměňuje výkon zastupitelského mandátu v těžko předvídatelný a nebezpečný hazardní krok, kterému se mohou v budoucnu odpovědní občané vědomě vyhýbat. Nedostatečný výkon ve vyšetřování a stíhání trestné činnosti tímto způsobem zjevně deformuje celý demokratický systém a otevřenost volební soutěže z hlediska ochoty občanů kandidovat do zastupitelských orgánů. Nedostatečný výkon spravedlnosti deformuje kvalitu demokracie a veřejné správy země.

3. Samostatnou pozornost a prověření zaslouží celková finanční částka vynaložená ve sledovaném a auditovaném období do roku 2009 na projekt Opencard, a to všemi relevantními aktéry hl. města Prahy ve srovnání s částkou, kterou se zabývala státní zástupkyně JUDr. Dagmar Máchová. Zohlednit je třeba i otázku, co deformovaná a snížená výše vyšetřované částky znamená jak pro kvalifikaci, tak pro odpovědnost za vyšetřování, zda totiž nedošlo k přehlédnutí nebo zanedbání vyšetřování falšovaného účetnictví a zmizení mnohamilionových částek v důsledku špatně stanoveného finančního a účetního rámce projektu Opencard.
4. Vyšetřovací komise musí nutně poukázat na potřebu změny systému kontroly práce dozorujících státních zástupců a jejich nadřízených. Je totiž evidentní, že tento systém nedokázal za období 2009-2014, jak vyplynulo z výpovědi JUDr. Dagmar Máchové i z písemné odpovědi její nadřízené JUDr. Jany Hercegové, identifikovat závažné nedostatky v práci státní zástupkyně a odklon realizovaného vyšetřování oproti nebo dokonce v rozporu s trestním oznámením RNDr. Jany Ryšlinkové, aniž by tato změna byla jakkoliv doložitelně vyargumentována, oznámena oznamovatelce, a to i přesto, že vyvolala vážné rozpory uvnitř týmu vyšetřujících policistů a vážný nesoulad mezi policisty a státní zástupkyní, který vyústil v odchod části policistů z případu a posléze i ze služby u Policie ČR, nemluvě o zjištěných časových prodlevách, manipulacích a zmatcích v zahájení a realizaci vyšetřování,

v realizaci prohlídky nebytových prostor MHMP apod. Nedostatečnost kontroly a prověřování práce státních zástupců je očividná i z rozdílného postupu jedné a téže státní zástupkyně vůči politické reprezentaci, která rozhodla o zahájení projektu Opencard na počátku jeho přípravy a v rozhodnutí Rady MHMP o realizaci při jeho pokračování v období po roce 2010, které bylo silně podmíněno jak prvotním rozhodnutím, tak tím, že jeho chybnost nebyla vyšetřena a potrestána.

5. Výše diskutovaná zjištění, pokud jde o postup státní zástupkyně a hierarchického systému dozoru a prověřování v systému státního zastupitelství, nastolují otázku, zda a jakým způsobem zohlednit uvedená zjištění v novele zákona o státním zastupitelství, respektive v jeho nové zákonné formulaci. Vyšetřovací komise v dané souvislosti musí poukázat jak na problémy v realizaci kontroly a prověřování státních zástupců, tak zejména na škodlivost dlouhodobé stability vertikální struktury a vazeb spolupráce a nedostatečně vymezené odpovědnosti za kontroly v hierarchii státního zastupitelství, které mohou vést k nedostatečné kvalitě a důslednosti kontrolní a dozorové činnosti, ke vzniku shovívavých interpersonálních vazeb a k přehlížení závažně chybných kroků prověřovaných státních zástupců jejich nadřízenými. Přitom komise například neprovéřovala důvody obnovení kontroly většiny z již odložených vyšetřování ve věci Opencard ze strany státního zastupitelství po ustavení PVK. Potřebu změny zákona o státním zastupitelství ve prospěch častější rotace státních zástupců jak z hlediska jejich působení ve vyšetřovaných případech, tak zejména v délce trvání jejich vertikálních kontrolních vazeb, považujeme za jeden z důležitých systémových závěrů zejména směrem k Ministerstvu spravedlnosti ČR, vládě ČR a k Poslanecké sněmovně Parlamentu ČR. Totéž se týká otázky, zda by státní zástupci neměli po určitém časovém intervalu znovu projít konkurzem nebo výběrovým řízením, zejména na střední a vyšší pozice, a to s železnou pravidelností.

Závěr

V celkovém pohledu na šetření průběhu vyšetřování případu a možných podvodů v projektu Opencard lze konstatovat, že působení státních zástupců vyvolává nemalé pochybnosti o důslednosti ve vyšetřování trestního oznámení RNDr. Jany Ryšlinkové ve snaze potvrdit nebo vyvrátit její podání a případně v důsledné snaze odhalit a stíhat odpovědné osoby uvnitř právnické osoby MHMP a v úrovni zastupitelstva a Rady. Neúspěch dosavadního vyšetřování ve smyslu

trestního oznámení jde značnou měrou na vrub postupu státního zastupitelství ve výše naznačených bodech.

Vzhledem k výše uvedených skutečnostem, velkému množství zjištěných pochybení jednotlivých orgánů činných v trestním řízení, orgánů GIBS, nestandardnímu přístupu ze strany státního zastupitelství, samotného nedošetření celého případu, jeho podstatné části a dále pak možnému pokračování protiprávního jednání úředníků a politiků na MHMP, navrhujeme případ řádně došetřit, prověřit, či vrátit dle věcné a místní příslušnosti orgánům činným v trestním řízení, a to za využití všech možností Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR, Ministerstva vnitra ČR a Ministerstva spravedlnosti ČR.